

Лудост от щастие влече човечеството напред. Че наистина щастие е да люшнеш в златна люлчица утрешния човек. Напред прочее! За всекиго Бог е отредил труд и мъка, но не всеки с усмивка ще склопи очи, защото не всеки ще бжде на плът и кръв не труд и дела с надежда да види младенеца в родна люлка преди последното угасване на слънцето.

И когато звезда се спусне над земята за да покаже на света люлката на последния великан от човешкия род, нека се спусне над родни поля. Нека в нашата земя бждащите влжхви агнец донсат. Нека Бог раствори над нея вселенски ширини и бели ангели пернат криле за възхваля на нашия род.

Само тогава нашата земя ще грейне от щедро разпйляното щастие, само тогава ние сме живяли смислен живот, когато поселдния великан на земята ще носи нашата плът и кръв, нашия дух и култура, и върху величествената статуя на сетното земно сжвжрщенство остави нашата мощна родова шарка, отхранени „в нашата земя милостна“ с грижите на майка рожденна.
